

یک فعال سیاسی اصولگرا در خصوص انتخابات پیش رو و رای آوری خود اظهار داشت: این دوره که ثبت نام مجلس مطرح بود به خاطر علت عقبه فکری که داشتیم تصمیم به کاندیداتوری گرفتم. متأسفانه به قدری هم این واژه های احساس تکلیف و وظیفه رالوث کرده اند که اگر کسی بخواهد به درستی هم بگوید جرات نمی کند اما من احساس کردم که ما در یک مقطع سنی هستیم که ممکن است فرصت های دیگری برای کمک پیدا نشود. به هر حال کشور از سوی دو جریان تحت فشارهای جدی است. یکی عوامل برون زا که از سوی دنیای سلطه و... است و یکی هم درون زا. محمد خوش چهره گفت: من شیطنت دنیای سلطه را نفی نمی کنم چون آمریکا ماهیتش گزندگی و شیطنت است اما وجه غالب مشکلات مملکت ما درون زاست. ما در حال حاضر در خیلی مسائل تهدیدهای جدی داریم و اینکه مدیریت دار کار خودش را می کند یا نه باید با صراحت بگویم در خیلی موارد نه کاری انجام نمی دهد و از پدیده عقب افتاده اند. وی افزود: در پدیده های اجتماعی، سیاسی ... و این را می بینید که عقب افتادگی داریم، این به معنی این نیست که عقب افتاده به ذات هستند چون در جاهایی نتوانش را نشان می دهند ولی کارکرد کلی در حوزه اقتصادی، اجتماعی و حتی فرهنگی در ابتدا فعالی است و این نشان می دهد که این دید را ندارند که پلنی داشته باشند و ابتدا از بسط و گسترش جلوییگری کنند و بعد سعی کنند آن را مهار و کم اثر کنند و بعد بی اثرش کنند. این بی اثر کردن می شود نمره بالای یک مدیر که توانسته چنین کند و اگر ابمدرییت باشد آن تهدید را به فرصت تبدیل می کند و ماحیلی می بینیم که دوستانمان در مجلس چنین کارشناس مسائل اقتصادی بیان کرد: در مجلس هفتم رئیس جمهور وقت بارها گفت قطعنامه کاغذ پاره است، ما نیز بارها تحریم و تحریم شدیم، چون آشنان موضوع را ساده گرفتند و نتیجه آن که فشار به مردم آمد، ما درصد جمعیت جهان را داریم ولی بالای ۱۰ درصد در انرژی و بالای ۴۰ درصد در معادن، دنیا به ما نیاز دارد، ما هم به دنیا نیاز داریم بنابراین می خواهیم در عرصه های جهانی حضور داشته باشیم، حالا اینکه آمریکا نمی گذارد یا دلایلش چه است و چه طور باید برخورد کنیم بماند اما شما باید این چنان انعطاف داشته باشی که اگر طرف مقابل مار است بدانی چطور خود را نجات دهی و فرار کنی یا در حقیقت یادتی بیوشی و لباس مناسب بیوشی. خوش چهره ادامه داد: خیلی از ضرباتی که ما خوردیم برمی گردد به داخل چون مجهز نبودیم. به جای اینکه به خارج بد و بیراه بگویم باید به خود مان بگویم که جز توانایی لازم را نداریم. نماینده سابق مجلس بیان کرد: رهبری واقعا اتمام حجت کرده است که رای اکثریت. این حرف درستی است، یعنی شما در اصلاح طلبان افرادی را دارید که ندین شان را من دیده ام که از ما و برخی دوستان دور و بری ما بهتر هستند. در اصولگرایان نیز خوشفکرهایی داریم که ایده های اصلاحی و نوآوری هایشان بالاتر از اصلاح طلبان است پس بنابراین افرادی های دو طرف را اگر کنار بزنند و این دو گروه به یک دیگر نزدیک شوند ظرفیت های مدیریتی پیدا می شود. باید سطح مدیریت را از مسائل بحرانی به سمت بهبود بکشاییم، اگر تعارف را کنار بگذاریم و با هم حرف بزنیم مشکلات به سمت رفع می رود. متأسفانه

به جای اینکه مسائل را حل کنیم به دنبال پیدا کردن مقصر هستیم و دنبال حل مسأله نیستیم، بعد سکوت می کنیم و صورت مسأله را پاک می کنیم. اینکه می گویم بحران وجود دارد نه اشاره کنیم بلکه باید توان مدیریتی خود را بالا بیاوریم. به نظر من احتیاج به یک همگرایی و استمداد داریم. باید می رفتیم از خیلی افراد که امروز در خانه هستند خواهش می کردیم که به صحنه بیایند. ما فقط الرجال نداریم بلکه جهل الرجال داریم. برای عده ای معلوم است که رجال چه کسانی هستند و مردم باید خواهش کنند که به میدان بیایند. در انتخابات هم من با اساتید دانشگاه و خیلی ها چهره ها حرف می زنم. در خوشبختانه وقتی صحبت کرده ایم ۶۵ درصد اثر کرده است. گفته ام که شما ایراداتی به نیروها دارید اما این نباید منجر به قهر کردن باری دادن شود. نامزد انتخابات مجلس دوازدهم عنوان کرد: وقتی مردم بآی دادن قهر می کنند و رای نمی دهند و افراد خوب را روی کار نمی آورند محکومند به اینکه افراد بد به آن ها حکومت کنند و این حرف پخته ای است. وی ادامه داد: ما یک وضع مطلوب داریم در این وضعیت مطلوب یک انتخابات مشارکتی و مجلس حداکثری تشکیل می شود اما یک زمانی هست که می بینیم شرایط حداکثری در حال کم رنگ شدن است و تفکری نیز وجود دارد که می گوید ما با حداقلی بودن انتخابات مشکلی نداریم و مهم این است که ما قدرت دستمان داریم.

محمود میرلوحی در گفت وگو با «آرمان ملی»:

اختلافی

بین اصلاح طلبان نیست

حزب اصلاح طلبی رسماً از صدای ملت

حمایت نکرده است

آرمان ملی - احسان اسحاقی: چند روز بیشتر به برگزاری انتخابات نمانده است اما شورو زوزه در فضای سیاسی کشور مشاهده نمی شود. حتی خبر چندان از پوسته‌های انتخاباتی و میتینگ‌های سیاسی نیست. به نظر می‌رسد اساساً خود اصولگرایان هم تمایلی به مشارکت در بحث‌های سیاسی ندارند، اما اینکه از این انتخابات خروجی به نفع عبور از چالش‌ها حاصل شود، جای تردید دارد. عموماً مجالسی در ایران منشا اثر به نفع خواسته‌های مردم بوده‌اند که مردم با حضور خود تلاش کرده با آرای بالانماینندگان خود را بای صندوق‌های رای آورند. این درحالی است که شاید در برخی از حوزه‌ها در این دوره آرای سفید بیش از آرای برخی برندگان باشد، چراکه عموماً با نامزدها و فهرست‌ها شناخته شده نیست یا اینکه دغدغه اعضای حاضر در لیست‌ها با دغدغه قشرهای مختلف مردم متفاوت است. آن نظر می‌رسد این فضا محصول یک رویکرد است و آن اینکه تلاش‌ها برای اینکه مجلس در رأس امور باشد، از سوی احزاب و گروه‌ها و شخصیت‌ها موفق نبوده است. البته علی‌مطهری فهرستی را ارائه کرده و برخی از اصلاح‌طلبان نیز اعلام کرده‌اند که از این فهرست حمایت خواهند کرد. حال باید دید چه خواهد شد و آیا این لیست و رقابت آن بالیست‌های اصولگرایان می‌تواند چهره جدیدی به مجلس ببخشد یا خیر و از سبوی دیگر البته اصلاح‌طلبان اعلام کرده‌اند لیستی برای ارائه ندارند و در برابر ۱۱۰ چهره اصلاح‌طلب بر حضور در انتخابات تأکید کردند. «آرمان ملی» برای بررسی شرایط انتخابات با محمود میرلوحی، فعال سیاسی و ضابط حزب اتحاد ملت به گفت‌وگو پرداخته است. میرلوحی معتقد است: «فضای انتخابات در تهران که مشخص است. هرچه در تهران مشاهده می‌شود، در کلانشهرها و شهرستان‌ها بزرگ نیز به همین شکل است. این فضا را با دوره‌های قبلی مقایسه کنید. از این جهت با مقایسه با دوره‌های قبل می‌توان فرق‌ها را مشاهده کرد. اصلاح‌طلبان که اولاً ثبت نام نکردند و در ثانی تأیید صلاحیت هم نشدند و غایب میدان رقابتند، اما خود اصولگراها که اینقدر برای آنها هزینه شدند و که مسیر ورود به مجلس برای آنها سخت نباشد هم چندان انگیزه‌ای برای ایجاد فضای انتخاباتی ندارند و خیابان‌ها شبانه‌ی ای دید نهادهای نظارتی بود. چند روز تا انتخابات باقی است و جمعه روز رای گیری خواهد بود. اما در شهر خبری نیست و جایگاهی برای عکس نامزدها وجود ندارد که تبلیغاتی بر روی آن نصب شده باشد. لذا به نظر می‌آید نهادهای نظارتی عملاً با سخت‌گیری‌هایی که کردند فضای انتخابات را سرد نمودند. امروز چهره شهرها انتخاباتی نیست. حتی در روستاها و شهرهای کوچک نیز جو مثبتی برای ترغیب مردم به حضور در انتخابات مشاهده نمی‌شود. درمساجد هم رفت و آمد کاندیداها و مشاهده نمی‌کنیم. فضا انتخابات سرد است و من این فضا را به زمهریر تشبیه کرده‌ام. از این رو نشانه‌ای از تغییر وضعیت مشاهده نمی‌شود.» این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

بزرگ نیز به همین شکل است. این فضا را با دوره‌های قبلی مقایسه کنید. از این جهت با مقایسه با دوره‌های قبل می‌توان فرق‌ها را مشاهده کرد. اصلاح‌طلبان که اولاً ثبت نام نکردند و در ثانی تأیید صلاحیت هم نشدند و غایب میدان رقابتند، اما خود اصولگراها که اینقدر برای آنها هزینه شدند و که مسیر ورود به مجلس برای آنها سخت نباشد هم چندان انگیزه‌ای برای ایجاد فضای انتخاباتی ندارند و خیابان‌ها شبانه‌ی ای دید نهادهای نظارتی بود. چند روز تا انتخابات باقی است و جمعه روز رای گیری خواهد بود. اما در شهر خبری نیست و جایگاهی برای عکس نامزدها وجود ندارد که تبلیغاتی بر روی آن نصب شده باشد. لذا به نظر می‌آید نهادهای نظارتی عملاً با سخت‌گیری‌هایی که کردند فضای انتخابات را سرد نمودند. امروز چهره شهرها انتخاباتی نیست. حتی در روستاها و شهرهای کوچک نیز جو مثبتی برای ترغیب مردم به حضور در انتخابات مشاهده نمی‌شود. درمساجد هم رفت و آمد کاندیداها و مشاهده نمی‌کنیم. فضا انتخابات سرد است و من این فضا را به زمهریر تشبیه کرده‌ام. از این رو نشانه‌ای از تغییر وضعیت مشاهده نمی‌شود.» این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

بخشی از اصلاح طلبان بیانیه‌ای را امضا کردند (بیانیه ۱۱۰ نفر) و به رغم اینکه جبهه اصلاحات اعلام کرده بود در انتخابات لیستی ارائه نمی‌دهد؛ بر مشارکت در انتخابات تأکید کردند. آیا اختلافی بین رده‌های مختلف در احزاب اصلاح طلب به وجود آمده است؟

خیر این دسته از فعالان سیاسی اصلاح طلب خود نیز چنین تعریفی از اقدام خود ندارند. اکنون که البته مشخص شده که اساساً فردی وجود ندارد که از آن در انتخابات مجلس حمایت کنند. این دسته از دوستان شاید تصور می‌کردند باز ارائه این بیانیه و این اقدام اتفاقات مثبتی بیفتد و عده‌ای که توسط نهاد های نظارتی از دور انتخابات خارج شده‌اند، بازگردانده شود اما اینگونه نشد به نظر اکنون همه چیز مشخص شده و فاصله‌ی او اختلافی بین اصلاح‌طلبان در انتخابات نیست.

سه حزب ندای ایران، کارگزاران و اعتدال و توسعه احتمالاً فهرست‌هایی خواهند داد آیا ممکن است فرصتی برای این احزاب به وجود آید که از لیست علی‌مطهری در انتخابات حمایت کنند؟

سیدمحمد حسینی:

نمی‌توان نسبت

به نقش مجلس

بی‌تفاوت بود

امروز کمیسیون سیاست خارجی در

دست افرادی است که کمتر تجربه کار در

عرصه دیپلماسی را دارند. در کمیسیون

کشاورزی تعداد کمی تجربه مدیریت،

یا تجربه کارشناسی و دانشگاهی دارند.

فرض کنیم یک روز بعد از ۷ خرداد سال

آینده اعضای مجلس کنونی بخواهند در

وزارتخانه‌ها حاضر شده و سمتی بگیرند

کدام یک از اعضای کمیسیون کشاورزی

را می‌توان به وزارت کشاورزی فرستاد و به

آنها یک کار کارشناسی سپرد

کارگزاران که اعلام کرده در انتخابات طبق توافق در جبهه

اصلاحات موضع خواهد گرفت. آقای مطهری فهرستی را ارائه دادند و البته هنوز حزبی که رسماً عضو جبهه اصلاحات باشد

از این لیست حمایت نکرده‌اند. چرا که احزابی که عضو جبهه اصلاحات هستند اعلام کردند که در تهران فهرستی برای ارائه به مردم ندارند.

بااین شرایط فضای انتخابات را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ چند روز است رقابت‌های رسمی انتخابات آغاز شده اما جو کشور هنوز سیاسی نیست.

فضای انتخابات در تهران که مشخص است. هرچه در تهران مشاهده می‌شود، در شهرستان‌ها نیز به همین شکل است. این فضا را با دوره‌های قبلی مقایسه کنید. از این جهت با مقایسه با دوره‌های قبل می‌توان فرق‌ها را مشاهده کرد. اصلاح‌طلبان که اولاً ثبت نام نکردند و در ثانی تأیید صلاحیت هم نشدند و غایب میدان رقابتند، اما خود اصولگراها که اینقدر برای آنها هزینه شدند و که مسیر ورود به مجلس برای آنها سخت نباشد هم چندان انگیزه‌ای برای ایجاد فضای انتخاباتی ندارند و خیابان‌ها شبانه‌ی با دوره‌های گذشته ندارد. در دوره‌های گذشته فضای انتخاباتی بود. چند روز تا انتخابات باقی است و جمعه روز رای گیری خواهد بود. اما در شهر خبری نیست و جایگاهی برای عکس نامزدها وجود ندارد که تبلیغاتی بر روی آن نصب شده باشد. لذا به نظر می‌آید نهادهای نظارتی عملاً با سخت‌گیری‌هایی که کردند فضای انتخابات را سرد نمودند. امروز چهره شهرها انتخاباتی نیست. حتی در روستاها و شهرهای کوچک نیز جو مثبتی برای ترغیب مردم به حضور در انتخابات مشاهده نمی‌شود. درمساجد هم رفت و آمد کاندیداها و مشاهده نمی‌کنیم. فضا انتخابات سرد است و من این فضا را به زمهریر تشبیه کرده‌ام. از این رو نشانه‌ای از تغییر وضعیت مشاهده نمی‌شود.

اصولگرایی که خود را انقلابی می‌دانند در مجلس بر روی صندلی‌ها نشستند و عملاً نتوانستند گره‌گشایی برای عبور از مشکلات انجام دهند. مجلس آینده که نمایندگانش با توجه به شرایط فعلی احتمالاً با آرای کمتری بر کرسی‌های سبز خواهند نشست چگونه می‌تواند منشأ اثر به نفع مردم باشد؟

از گزوه هر آنچه تراود که در اوست. این مسیر اشتباهی که انتخاب شده و از ۱۳۹۸ به این سو غلطت پیدا کرده و دامنه آن از انتخابات مجلس به سایر انتخابات‌ها حتی انتخابات نظام پزشکی و اتاق بازرگانی تسریع پیدا کرد، نتیجه‌ای جز آن ندارد که درصداً بالایی از نمایندگان مجلس فعلی را افرادی با سابقه نظامی تشکیل داده‌اند. امروز کمیسیون سیاست خارجی در دست افرادی است که کمتر تجربه کار در عرصه دیپلماسی را دارند. در کمیسیون کشاورزی تعداد کمی تجربه مدیریت، یا تجربه کارشناسی و دانشگاهی دارند. فرض کنیم یک روز بعد از ۷ خرداد سال آینده اعضای مجلس کنونی بخواهند در وزارتخانه‌ها حاضر شده و سمتی بگیرند کدام یک از اعضای کمیسیون

معاون پارلمانی رئیس جمهور اظهار داشت: امروز مدعیان جهانی دموکراسی، صلح، امنیت، آزادی و حقوق بشر دست‌شان تا مرقف به خون بی‌گناهان آغشته است و جنایتکارانی همچون بایدن و نتانیاهو که روی ستمگران تاریخ را سپید کرده‌اند در ۱۴۰ روز اخیر بالغ بر ۳۰ هزار زن و کودک، پیر و جوان مظلوم و بی‌گناه را در غزه به شهادت رسانده‌اند. بی تردید منجی عالم بشریت خواهد آمد و به همه مظالم پایان می‌دهد و افتخار نظام جمهوری اسلامی این است که پرچم عدالت خواهی و مبارزه با ظلم را با آرمان زمینه‌سازای مقدمات ظهور و برپایی جامعه جهانی مهدوی برافراشته است. سید محمد حسینی در ادامه حضور پر شور و حداکثری در انتخابات را مصداق عمل صالح اجتماعی دانست که وظیفه منتظران در عصر غیبت است و گفت: به تعبیر امام عظیم الشان راحل، ایران اسلامی کشور امام زمان است و مردم به عنوان وظیفه ملی و دینی در ۱۱ اسفند در ۲ انتخابات سرنوشت‌ساز مجلس شورای گان

و مجلس شورای اسلامی مشارکت خواهند کرد. معاون پارلمانی رئیس جمهور با اشاره به اقدامات گسترده و متنوع زیربنایی و اقتصادی دولت در سراسر کشور گفت: متأسفانه در گذشته کسانی که بیش از ۴۰ سال مدیریت‌های ارشد اجرایی کشور را برعهده داشتند به خاطر روحیه خوت، کم‌کاری و مرعوب بودن ادعای کردند که چاره‌ای جز تسلیم در برابر زباده خواهی‌های غرب وجود ندارد و نمی‌توان کاری از پیش بردارد حالی که این دولت در ۳۰ ماه گذشته نشان داد که با عزم و اراده جدی و استفاده از توانمندی داخلی می‌توان کارهای بزرگی را در عرصه‌های اقتصادی و تعاملات خارجی انجام داد و بسیاری از ظرفیت‌ها را که به‌خاطر رویکرد دهای غلط معطل مانده بود، احیا و فعال کرد. معاون رئیس جمهور با اشاره به اهمیت انتخابات و جایگاه مهمی که مجلس شورای اسلامی در ساختار نظام اسلامی دارد، گفت: مجلس ایران برخلاف مجالس بسیاری از کشورهای دنیا از قدرت تاثیر گذاری بالایی در اداره امور کشور برخوردار است به نحوی که هر اقدام مهم دولت باید به نوعی با تأیید مجلس همراه باشد لذا نمی‌توان نسبت به نقش مجلس بی تفاوت بود و باید دانست که بی تردید مجلس کارآمد و توانمند می‌تواند در روند پیشرفت کشور و اقدامات دولت در رفع مشکلات و جبران کمبودها شتاب ایجاد کند.

کشاورزی را می‌توان به وزارت کشاورزی فرستاد و به آنها یک کار

کارشناسی سپرد. نظامیان به برخورد های نظامی ولو در مسائل فرهنگی از جمله مسائل فن آوری و اینترنت علاقه دارند. این افراد تا شاید تنها ۱۰ درصد توانایی آن را دارند که یک طرحی را به

این موضوع که در عرصه فن آوری در جهان چه می‌گذرد و با موضوعات اینترنت آزاد و هوش مصنوعی چه تاثیری بر توسعه و

روندها در آینده دارند. آشنای چندان ندارند. اقتصاد ایران در

هر صورت یک اقتصاد متوسط است و با مسائل صادرات واردات

و بانکداری و غیره سروکار دارد.

سخت‌گیری نکنید آقای مهندس اینطور نیست که نظامیان چیزی از تخصصی در این مسائل ندارند؟

ببینید طرح دادن کار ساده‌ای نیست. بنده در دوره‌های مختلف در کنار نمایندگان حاضر بودم. در مجلس گاه‌ها در بین ۲۹۰ نفر شاید تنها ۱۰ درصد توانایی آن را دارند که یک طرحی را به جریان بیندازند. این دوستان از این جهت که عقبه فکری آنها به یادگان‌ها باز می‌گردد، نمی‌توانند اقدام تخصصی کنند. اگر عقبه همین نامزدها به مراکز علمی و تحقیقاتی باز می‌گشت؛ مشکلی نبود. ممکن بود طرح‌ها توسط مراکز اندیشه‌ورزی ارائه شود و آنها فقط به جریان می‌انداختند اما مراکز علمی این نمایندگان

به مراکز به دو سه نقطه و نهایتاً به دانشگاه امام صادق (ع)

بازمی‌گردد. لذا نمی‌توان انتظار طرح‌های نوآورانه در مسائل روز

را از این نمایندگان داشت.

مگر فکر کنید با یکدستی قوا جلوی مشکلات بایستد پس چرا مشکلات حل نشد؟

دوستان اصولگرا در تریبون‌های رسمی و غیر رسمی شعارهایی را مطرح می‌کردند. به طوری که در برجام مشاهده کردیم که نقدهایی را ارائه می‌دادند و سه سرنوشتی سرمذاکره آوردند و نسبت به بورس و اشتغال و هزینه‌های مردم و ایجاد شغل چه شعارهایی دادند و البته مشکلی وجود ندارد هرکسی می‌تواند هر تخیلی را کرده و اعلام کند اما اینکه تریبون‌های رسمی کشور و صدا و سیما در اختیار اینگونه افراد به صورت یک طرفه داده می‌شود و متقابلاً دیگر صاحب نظران و افرادی که بالاخره رای آنها اعتبار دارد و شناخته شده هستند؛ به حاشیه روند باعث به وجود آمدن شرایط کنونی است در مجلس و دولت تا آخر دوره آقای رئیس‌جمهور تحویل دهند، می‌توانند تومان می‌شود شغل ایجاد کرد و فکر می‌کردند می‌شود به راحتی چهار میلیون مسکن بسازند اما اکنون می‌بینیم که همان ۳۰۰ هزار تایی که دولت‌های قبل به طور متوسط در سال می‌ساختند را هم نساختند اگر یک میلیون و دوپست هزار مسکن تا آخر دوره آقای رئیس‌جمهور تحویل دهند، می‌توانند بگویند که به اندازه دولت‌های قبلی مسکن ساخته‌اند. البته با شیشه‌هایی که در دستور کار کارند نمی‌توانند این حد مسکن بسازند، چرا که کم‌تجربه هستند. آقایان اعلام کردند که تورم را یک رقمی می‌کنیم اما چرا که تورم در گذشته ۴۵ درصد است خوب است اگر تورم در گذشته ۶۵ درصد بوده.

متأسفانه این طور جواب می‌دهند تریبون‌ها را هم در دست دارند و کسی هم به آنها نمی‌گوید که چرا در این حد هزینه ایجاد کردید و آن ۱۳۰۰ میلیارد دلار منابع کشور در دوره احمدی نژاد به همین شیوه‌ای در دست رفت. امروز نفت کشور و گاز ایران را در منابع مشترک توسط عراق و قطر در حال برداشت است. اما به علت نوع برخورد ما با میدان‌های این اکنون مشکلات ایجاد در عرصه صنعت و بازرگانی و غیره داریم.

آیا خودشان از واقعیت‌های جامعه باخبرند؟

امروز حدود ۲۰ درصد جامعه زیر خط فقر قرار دارند. شرایط اقتصادی کشور مناسب نیست. یک قدرت همین است و هر زمان که رقبا از تسلط و سلطوح قدرت حذف می‌کنند وضعیت دقیقاً شبیه به آن چیزی می‌شود که امروز وجود دارد. مرتباً در درون گروه‌ها تقسیم بر دو می‌شوند و آنکه برسر قدرت می‌ماند هلله می‌کند که من اگر نبودم دنیا به آخر می‌رسید، اما بعد از مدتی همین افراد هم تقسیم بر دو می‌شوند و تا زمانی که روند‌ها

اینگونه است ما به توسعه واقعی نمی‌رسیم.

آیا مرزهای لودگی سیاست فروریخته است؟

وقتی کم‌دین‌ها سیاستمدار می‌شوند

کمتر از یک هفته به روز رای‌گیری باقی مانده، اما تهران، پایتخت کشور هنوز نشانه‌ای از انتخابات ندارد. ظاهراً گروهی که موفق شده همه رقبای خود را حذف کند، عجله‌ای برای انتشار فهرست ندارد و هنوز دعوا در جریان اصولگرایی برای رسیدن به یک فهرست نسبتاً واحد ادامه دارد. برای گروهی که همه کاندیداهای مد نظرش از دم تیغ رد صلاحیت گذشته‌اند و دیگر هیچانی برای دنبال کردن اخبار انتخاباتی ندارد، یک خبر جالب منتشر شده و آن تأیید صلاحیت یک چهره عجیب است؛ ایرج ملکی، کلیپ‌ساز کرمانشاهی که در شبکه‌های اجتماعی به خاطر ویدئوهای آمانوری و خنده‌دار شهرت پیدا کرده، در انتخابات مجلس شورای اسلامی کاندیدا شده و صلاحیت او تأیید شده است. حضور کم‌دینی با سابقه سیاسی صفر در یک رقابت انتخاباتی ملی عجیب است، اما بی‌سابقه نیست. به همین مناسبت، می‌توان فهرستی از کم‌دین‌هایی که پایشان به سیاست باز شده را مورد بررسی قرار داد.

کم‌دین‌هایی که سیاستمدار شدند

احتمالاً معروف‌ترین کم‌دینی که در حال حاضر در عالی رتبه‌ترین مقام سیاسی یک کشور قرار گرفته، ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین است. زمانی که زلنسکی سال ۲۰۱۹ کاندیدای ریاست جمهوری در اوکراین شده بود، سابقه سیاسی او، صفر بود (مگر اینکه بازی او در نقش رئیس‌جمهور اوکراین در یک سریال کمدی تلویزیونی محبوب را جزو سابقه سیاسی او حساب می‌کردیم.) زمانی که زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین شد، هیچ‌کس باور نمی‌کرد. تحلیلگران می‌گفتند پیشینه او به عنوان یک کم‌دین، سرمایه او بود نه مانع. در دوران تبلیغات ریاست جمهوری، سریال کمدی «خدمتگزار مردم» با بازی زلنسکی در حال پخش در آنتن ملی اوکراین بود و در نتیجه او نیازی به تبلیغات سنتی برخوردار نیابتی نداشت. رای دهندگان خسته از فساد در اوکراین، تصویر او به عنوان یک معلم تاریخ قبل از رسیدن او به ریاست جمهوری در سریال را به خاطر شعارهای ضد فسادش، واقعی قلمداد کردند و به او رای دادند. جیمی مورالس ژانویه ۲۰۱۶ رئیس‌جمهور گواتمالا شد. اما کمی قبل از آن، او بیشتر به عنوان یک بازیگر کمدی شناخته می‌شد. او به همراه برادرش سامی در یک برنامه کمدی معروف به نام «مورالکس» یا «اخلاق» و همچنین در چندین فیلم دیگر بازی کرده بود. مورالس ۱۶ سال در نقش کم‌دین، شخصیت‌های مختلفی را بازی کرد. از جمله، نقش یک گاوچران که به طور تصادفی رئیس‌جمهور شد. یان گنار کم‌دین مشهور ایسلندی است. قبل از انتخاب او به عنوان شهردار ریکیاویک، پایتخت ایسلند در سال ۲۰۱۰، او با شهر مردمان دینار، به شوخی، حزبی به نام بهترین حزب را تشکیل دادند و خود را هرج و مرج‌گرایان فراعاق‌گرا و صلح طلب نامیدند و به امید مدیریت شهر با خلاقیت و رویا در انتخابات شرکت کردند. از جمله پیشنهادات این گروه: آوردن یک خرس قطبی در وحش شهر، تأسیس یک دزدی لند در فرودگاه و یک مجلس عاری از مواد مخدر تا سال ۲۰۲۰ بود سپس خنده‌دارترین اتفاق افتاد: او برنده شد. گنار در نهایت از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ شهردار ریکیاویک، محل زندگی یک سوم جمعیت ایسلند بود. او قبل از اینکه تصمیم به کناره‌گیری بگیرد برخی از پیشنهادات خود از جمله حوله رایگان در استخرها را اجرا کرد و ساخت اولین مسجد ایسلند را تصویب کرد. از سوی دیگر بیه‌گربلو در دهه ۱۹۷۰ کم‌دین ایتالیایی بود که اوایل دهه ۲۰۰۰، او یک فعال تمام‌عیار شد. او اغلب فساد ایتالیا را هدف قرار می‌داد و با مستندساز آمریکایی، مایکل مور مقایسه می‌شد، اما دیگران می‌گفتند که گروه او به نام «جنبش پنج ستاره»، بیشتر مدیون احیای راست افراطی در اروپا است. خود گربلو هرگز منصب سیاسی به دست نیآورد، اما حزبی که راه اندازی کرد، موفقیت‌های سیاسی قابل توجهی پیدا کرد و در سال ۲۰۱۸ به بزرگ‌ترین حزب پارلمانی ایتالیا تبدیل شد. رهبر این حزب، لوئیجی دی مایو، معاون نخست‌وزیر و شریک دولت پوپولیست ایتالیا شد. در این میان ایالات متحده شاهد سیاستمدار شدن بازیگران زیادی بوده است؛ رونالد ریگان، مشهورترین آنها، قبل از اینکه فرماندار کالیفرنیا شود و بعداً دو دوره رئیس‌جمهور آمریکا شود، یک هنرپیشه محبوب سینما بود. با این حال، معروف‌ترین کم‌دین هالیوودی که به واشنگتن راه پیدا کرد، آل فرانکن، سناتور سابق دموکرات مینه‌سوتا است. فرانکن در سال ۱۹۹۹ یک طنز سیاسی تخیلی با عنوان «جرامن نه؟» منتشر کرد. در این کمدی تخیلی او نشان می‌داد اگر برای ریاست جمهوری نامزد شود، چه وضعیتی ایجاد خواهد شد. سال ۲۰۰۸ فرانکن برای مجلس سنای نامزد شد و پس از بازشماری آرا برنده شد. او متعاقباً در سال ۲۰۱۴ در انتخابات مجدد جمهوری در سال ۲۰۲۰ وجود داشت. اما در سال ۲۰۱۷ به دنبال انتقادات عمومی، استعفا داد.

آیا با ورود کم‌دین‌ها فاتحه سیاست خوانده شده است؟ سیاستمداران همواره در طول تاریخ برای قوام سخنرانی‌های خود از طنزنویسان استفاده می‌کردند، اما هم‌زمان، مرز بین سیاست و کمدی همیشه روشن بود. نسل اول «سیاست‌مدار- کم‌دین‌ها، به طور اتفاقی پایشان به سیاست باز شد، اما به نظر می‌رسد نسل جدید، از کمدی به عنوان سکوی پرشی برای رسیدن به مناصب سیاسی استفاده می‌کنند. کشورهایی مانند بریتانیا، آمریکا، فرانسه و ایتالیا سنت‌های کمدی غنی داشتند که اغلب با به چالش کشیدن جامعه بورژوازی و هنجارهای محافظه‌کار شناخته می‌شدند. این جنس طنز، که بیشتر جنبه لفاظی‌های پیچیده داشت، برای مخاطبان تحصیل‌کرده دانشگاهی جذاب بود. از دل این کمدی‌ها، در کشورهای با سابقه دموکراسی، کم‌دین- سیاست‌مدارهایی بیرون آمدند که در کار سیاسی هم موفق شدند. کم‌دین‌های امروزی از سنت‌های کمدیکی استفاده می‌کنند که نخبگان از آن بیزارند. کمدی آن‌ها بیشتر جنبه پوپولیستی دارد تا نقد وضع موجود.